

Széll-malom

2012 április 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hogy borítékolható-e a Széll Kálmán-terv 2.0 címet viselő, tegnap megjelent új program sikere, netán eredménytelensége, az több tényezőre is függ. Kezdjük a piaci megközelítéssel!

Óriási a tétje az újratöltött reformcsomagnak. Tudniillik a kormány ezzel a dokumentummal akarja meggyőzni az

Európai Bizottságot arról, hogy fenntartható módon tudja csökkenteni a költségvetés hiányát az elvárt szint alá, s a kabinet bízik abban, hogy ezzel elkerülhet? lesz a Magyarországnak szánt kohéziós források befagyasztása. Ugyanis az uniós szakért?k hatalmas lyukakat „látnak” a magyar államháztartásban. Ezen számokról annyit, hogy a Széll Kálmán-terv második verziója, amely tartalmazza az aktualizált konvergenciaprogramot is, elméletileg felülírja az unió által vázolt eltéréseket.

A lényeg tehát az: ha Brüsszel kielégít?nek találja a csomagot, akkor az uniós pénzügyminiszterek – az Európai Bizottság értékelése alapján – már a június végi ülésükön hatályon kívül helyezhetik a kohéziós források felfüggesztésér?l szóló javaslatot. Ezen döntés pedig megnyugtatóná a piacokat, stabilizálná a forintot. A siker persze attól is függ, hogy az EU illetékesei jóváhagyják-e a pénzügyi tranzakciós adót, ám ezen a téren most nem kívánok frontot nyitni. Halkan viszont megjegyzem, amennyiben ezzel kapcsolatban nincs kifogás Brüsszel részér?l, az elfogadott program megnyithatja az utat nemcsak a túlzottdeficit-eljárásból történ? kikerülés, hanem a Nemzetközi Valutaalappal kezd?d? tárgyalások el?tt is.

Nagyon fontos, hogy a Széll Kálmán-terv 2.0-ból kiolvasható még: a költségvetés kiadási oldalán lesznek további szerkezetireform-intézkedések, így például az egészségügyet, a nyugdíjrendszert, az oktatási, valamint az önkormányzati rendszert érint? lépések – ezek pedig az állam m?ködésének egészét áthatják. Ezért feltétlenül jár egy piros pont. Idetartozik az is, hogy a gazdasági növekedés oltárán sem „szállt el” a kormány: szemben a korábbi makropályával, ahol már rövid távon is „dübörgés” lett vizionálva, az idej? és a jöv? évi prognózis reális, mondhatni száz százalékgig „piackonform” el?rejelzés.

Nézzük fogyasztói oldalról is a 2.0-s verziót!

Azért, hogy teljesüljenek a költségvetési bevételek, a kormány öt új, fogyasztást terhel? adót vezet be. Tehát az, ami jó a piacnak – a költségvetési egyenleg javulása, ezáltal Magyarország gazdasági pozíciójának esetleges felértékel?dése –, további megszorítást jelent az állampolgárok számára. Fejenként átlagosan hatvanezer forintos elvonás esik mindannyiunkra – a csomag jöv?re összesen hatszázmilliárd forintot kóstál majd a büdzsének.

Persze elkerülhet? lett volna a Széll Kálmán-terv 2.0 akkor, ha a „kétharmad” idejében kapcsol, és nem pusztán a vélt gazdaságpolitikai sikereket ünnepli. Például 2010 ?szén komplett szerkezetátalakító programmal állhatott volna el? a Fidesz–KDNP – az akciótervek kevésnek bizonyultak. Ennek apropóján pozitív visszajelzést kaptunk volna a

külföld, a piacok és az EU részér?l.

Nagy kár, hogy a kályhához tértünk vissza, ráadásul nem is olyan rossz világpiacon környezetben. És micsoda pénzügyi „adottságokkal”! Brüsszel simán lenyelte a magán-nyugdíjpénztári vagyon államosítását, az érintett szektorok pedig a különadókat.

Most úgy fest, a Széll Kálmán-terv és a konvergenciaprogram újratöltésének egyetlen célja az, hogy – miként fentebb említettem – végre megállapodjunk az EU–IMF-párossal, Magyarország kapjon nemzetközi hitelkeretet. Ennek még feltétele, hogy jogállamnak is t?njünk Brüsszel szemében.

Ha ez összejön – mármint az EU–IMF-kölcsön –, akkor lehet csak sikeresnek min?síteni az új programot. Ám a nemzetközi hitel megléte még korántsem jelenti azt, hogy Magyarország prosperáló gazdaságú uniós tagállam lenne.

S?t, a java csak akkor kezd?dik!

Szajlai Csaba - magyarhirlap.hu

Ajánló